

17556

kat.komp.

I Mag. St. Dr.

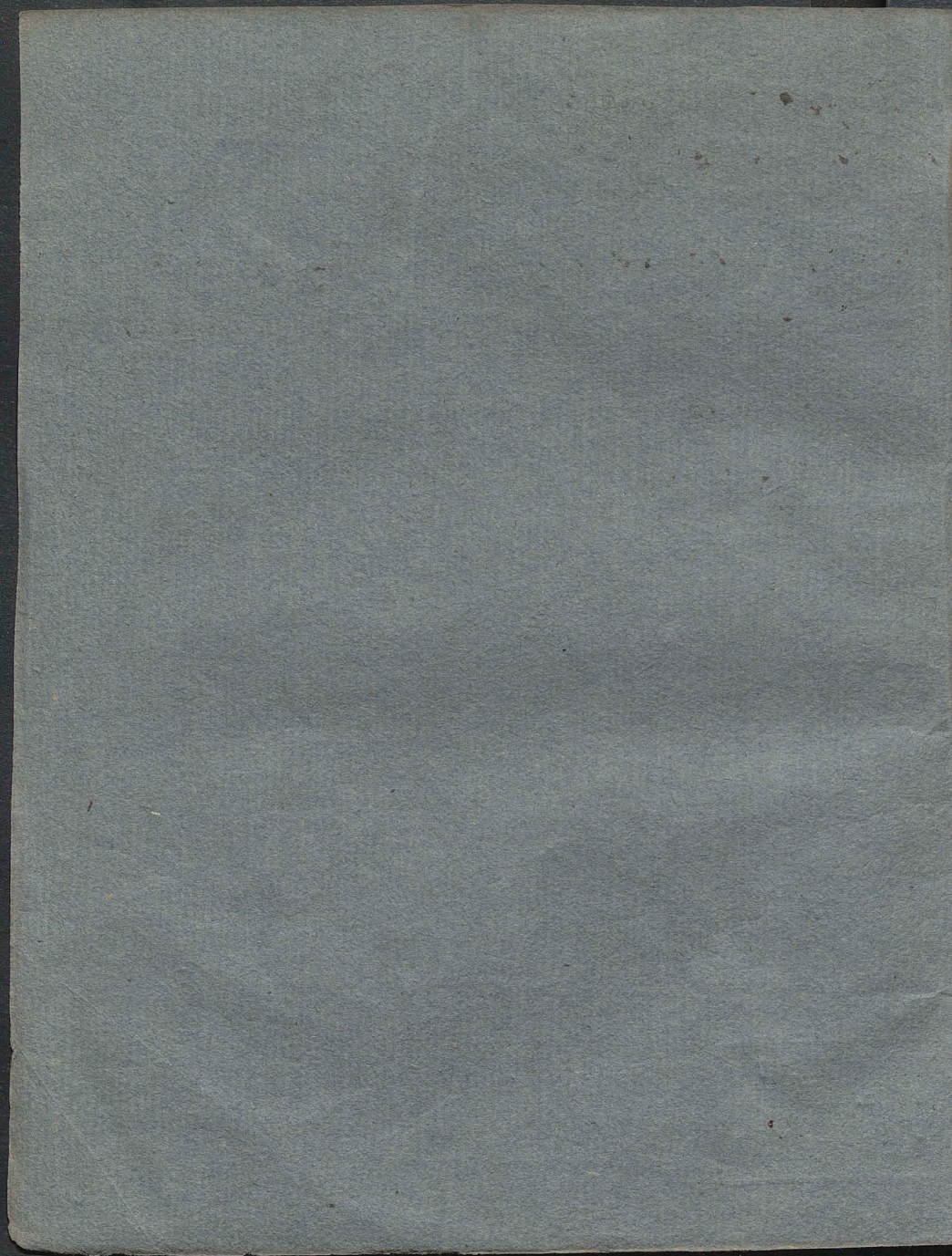
P

*Wiewiński Stanisław: Magna opulento
ris et gloriae Lamossanae revolutis
ad auspiciatum Laoniam ingressum
d. Martini Lamuzstis.*

PANIG of VIVAR

Pais. 4.

N° 1226

MAGNA SPLENDORIS
Et Gloriæ Zamoscanæ

REVOLVTIO

Ad auspiciatū Zamosciam ingressum

Illustrissimi & Magnifici Dñi.

D. MARTINI
IN ZAMOSCIE
ZAMOYSKI

Capitanei Płoskirouiensis, Subdapiferi
Leopoliensis.

In Lechico celebrata climate: atq;
Per M. STANISLAVM NIEWIESKI Philoso-
phiæ Doctorem, Mathematicos Ordinarium in
Academia Zamoscensi Professore
applaudentis animi obsequio, in
mune gaudium

DESCRIPTA.

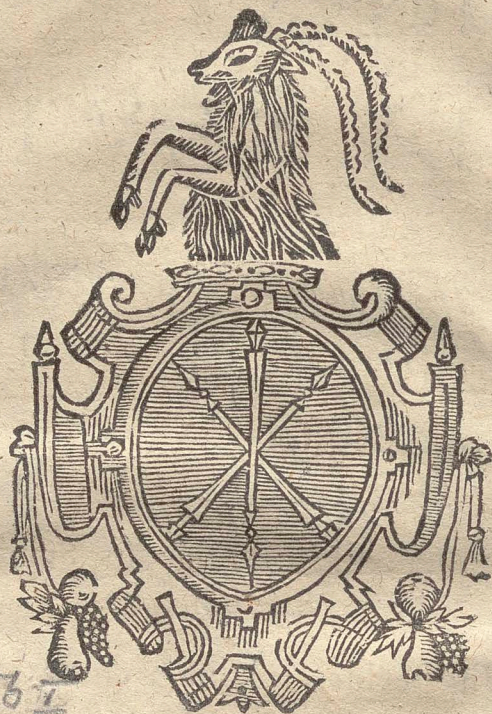
Anno Dñi 1674. die 24 Mensis Iunij.

UNIV.

SAGELLONICA

I N A R M A
ILLVSTRISSIMÆ DOMVS ZAMOSCIANÆ.

17556 I
Mars & Apollo Sacer redamant hoc Stemma vicissim,
Spicula nam semper gestat vterq; D E V S.
Possibile est ideò Vestrum genus esse perenne,
Numinibus quando Stemmata Vestra placent.
More Sagittarum, S A R I V M decus, ibit in altum,
Vaus nec capiet nomina tanta locus.

MICHAEL DVNIN BORKOWSKI
Stud: Rhet: in Academ: Zamosc:

MAGNA SPLENDORIS
Et Gloriæ Zamoscanæ.

REVOLVTIO.

Andem post tristia Magnorum Heroum in Orbe Zamoscano fata , & mæstos tantorum luminum occasus, iucundam sub hoc climate notamus reuolutionem ; cum Te ILLVSTRISIME DOMINE, piorum Cinerum rediuuiam gloriam salutamus. Lætum equidem in Polono Hæmisphærio cernimus exoriri Phœbū; dum ille Zamoscanus splendor, & copiosum Maiestatis lumen, quod hactenus sub vmbri nigrae disparuit Libitinæ, per Te, in totum sese effundit Horizontem. Non potuit cer-

tè res tantà finè adminiculo Numinis fo-
re, verum supremam constat Diuos admo-
uisse manum, vt illa, Polo & Polonis gra-
ta ZAMO SCIORVM Nomina, à
Tua denuò Illustri Persona mutuarent vi-
tam. Diuorum istud opus est, collapsas
rerum formas ad pristinum reuocare gra-
dum; illudue quod esse desierat, iterum ad
nouam viuendi rationem excitare. Verùm
albo rarior coruo, cui desuper ita proui-
sum sit, vt post clausam vitæ periodum, à
noua, ut aiunt, linea, viuere contingat.
Eam hic adimplere, necessitas suadet con-
ditionem, vt Heroicis in Superos & Patri-
am abundet factis, qui cupit esse post fata
superstes. Bonorum certè operum inanis
vita, aeternā compensatur obliuione: sola
Virtutibus coruscans, eâ gaudet præroga-
tiua, vt nullis sit obnoxia vmbri; verum
semper in publica mundi existit luce, & re-
centem quotannis sui memoriam tenet.
Ita fit cum ILLVSTRISSIMA ZAMO-
SCIO-

§ CIORVM Domo, quæ dum tales pro-
duxerit stirpes, quarum suffragio eximius
Numinis cultus, & Patriæ integritas sem-
per floruerint; meritò eò vsq; perennat, &
indifferenti motu, felicem per posteros su-
os reuolutionem facit. A noua rursus in-
cipit linea, per Te ILLVSTRIS-
SIME DOMINE, postquam dispen-
satis, in dispositionem Bonorum &
Honorum ZAMOSCANORVM, accessi-
sti Ordinatus. Bonum proinde omen adest,
Diuorum, siquidem auspicio, nutuq; hanc,
quam alite fausto ingressus es, obtinuisti
sedem. Quare, non poteris, nisi feliciter
eidem præesse: quinimo, restitues illa, Ma-
iorum aurea tempora, quibus res Polonæ
viguere, nostræ domesticæ florere, omnia
deniq; cætera, plausibili succedebant euen-
tu. Præuidit inquam, supremus ordinator
rerum, idoneam Personam Tuam, ad con-
tinuanda Maiorum Tuorum sibi chara no-
minâ; cum eius sis indolis, quæ facile tan-

tārum rerum capax inueniatur. Non de-
sunt equidem clarorum per Te factorum
specimina, quibus iam pridem ILLV-
STRISSIMÆ PROSAPIÆ TVÆ
proximè æmularis, nullumq; maius propo-
situm tenes, quam Heroica eorundem assu-
mere facta. Innatus enim vobis, ILLV-
STRISSIMI ZAMOSCII, vigor,
ingenitum desiderium, continua voluntas
an voluptas, Maiorum vestigiis ad summa
niti, & ad virtutis augem prono celeriq;
reuolui passu. E quorum serie, cum vel
Tuam saltim ad præsens contemplor IL-
LVSTREM PERSONAM; parem indoli
tantæ, in me non inuenio dicendi modum.
Reformidat Oratio mea Tuarum laudum
magnitudinem: suadet tamen officiosi af-
fectus Symbolum, in hoc communi læti-
tiæ plausu, aliquid saltim effari, vt inde con-
stet, mei erga ILLVSTRITATEM VE-
STRAM cultus, ac venerationis argumen-
tum. Ast vereor ILLVSTRISIME
DOMI-

DOMINE, ne vim afferam modestiæ Tuæ
qui mauius illustria facere, quam sua bene
facta palam audire: sed patere quæso hanc
Tibi imponi necessitatem, ut coactus au-
dias, quod ego libenter proferre incipio.

*Magnas orbium cali reuolutiones,
paruis euentuum claudi presagiis,
nondum humana connotauit memoria.*

Habent hæc numina, sua omina:

quæ, dum tardè recurrunt;

magni & solidi quidpiam pollicentur.

Vt autè illa, quæ subito fiunt, mox deficiunt;

*ita diu expectatus alicuius syderis regressus,
antiquas moras, diuturniore compensat effectum.*

Specta nitentem super aethera Phœbum;

*hic, quando segnioris metitur vestigia cancri,
Seriùs ab humano conspectu radiantem abscondit vultum,
dulcius suè climata mundi suâ exsaciat luce.*

Momentaneum hinc non expedit esse dominatum:

*Vbi post longiores sub alio hæmisphærio moras,
nouum incæpit Horizonti nostro affulgere Sydus.*

Quare?

Quare:

*Serotina revolutioni convenire dicam:
tarde oriri, sed diu influere.*

*Postquam verò simili passu, ad Zenith,
& pristinum caelestes Sphæra redeunt locum;
omnes à subterraneis regionibus secum reuocant Stellæ
quod latuit antè, publico exponunt aspectui:
de nouo operantur: præsumt sublunaribus:
& vulgi ora atq; oculos in se conuertunt.*

Sunt ergò

Cælestibus æmula Sphæris,

*Clarissima ZAMOSCIORVM Nomina
- vel potius Numina :*

*quæ postquam è Domo Vitæ, ac Honorum,
ad alias olim migrassent Stationes;
ad easdem deinceps per Te ILLRME DNE.
MARTINE in Zamoscic ZAMOYSKI,
redeunt Domos.*

Inuersus hic factorum ordo :

alia nature sancita :

quandò occidunt lumina Vestra, & iterum oriuntur.

Datur hïc, extra communem sortem,

à priuatione, ad habitum regressus,

& speci.

& speciali, ZAMOSCANO homini, indulfit natura priuilegio.

*Circulum agit ;
in quo, sicut initium difficillimè ;
ita finem nequaquam inuenire licet.*

Huius Tu circuli centrum es :

à quo, linea Profapie Tux, ad peripheriam Maiestatis
educta, Nominis, & Propaginis in Te facit paritatem.

Ad hoc nobile centrum,

tendit illa Maiorum grauitas :

reuoluitur ad Te ; velut basim & cardinem
vlt^{or}ius suæ per Orbem apparitionis.

Quid ergo ?

annè tanta reuolutio, paruum felicitatis Po-
lonæ dabit augurium ?

Spesné, & expectationem cunctorum eludft ?
minimè.

*Magnorū Heroum, in Tua JLLRI Persona,
reditus ; modica prasagire nequit,*

*Totus iam ferè Sarmaticus Orbis, Magnani-
mitate Tuâ suspensus, nescio quid caeleste,
de Tua sibi Virtute pollicetur.*

Tu quoq; talis es ;

qualem Virtus desiderat : & qualem Magnus ille Heros

B

IOAN-

IOANNES ZAMOSCIVS, esse voluit.

Tandem in ludo Bellonæ vales;
quantum victori fatis est.

Sub optimo Artis Bellica Magistro,
Magno olim Duce IOANNE SOBIESCOIO,
tot ferarum Gentium Domitore & vero Pa-
tre Patriæ, que nunc (utinam felix fa-
stumq; sit) nobis propitia fata, in Regio
posuere throno,

Non poteris imbellis evadere Discipulus:

Sub cuius Gentilitio clypeo
ita tuas expolijsti farissas;

*Ut novum lumen Prosapia parares,
Resplenduit in Te nuper strenua Martis gloria;
dum ad Chocimum contra immanes Turcas, sub
auspicio Victoriosissimi Ducis, felix Coopera-
tor ad Victoriã extitisti.*

In tam arduo casu,
perfacilem Te Bellona vidit.

Vtq; tutamen Patriæ fores,
Vitam mille periculis obiecisti.

Verum filium te monstrasti;

dum

*dum cadenti auxiliatricem supposuisti manum.
Audiuimus & Scythicas tremuisse pharetras,
amplitude duntaxat lancearū Tuarū percussas,
Hinc merito ad arma videris natus.*

Cum vero pro omnibus dimicâsti ;
omnium amores complexus es,
quia nec ad odia cuiquam vixisti.

*Tota Respublica Polona,
insignum gratitudinis & amplexus fauet.*

Vniuersus Equitum Ordo
Vniuersa in Te ingenua prædicat ;
Ergo tot testibus vincis, cum in voce
populi, Diuinam latere constat.

Decertat pro Te & Pallas :

quæ strenuam rerum gerendarum contulit dexteritatem

Vtq; sibi quidpiam in Te prætenderet ;
gratiam dicendi dedit.

*Et quia,
Fronte capilla^{ta} est, post hæc occasio calua ;
in negotiis agendis punctualem Te esse voluit,
ac obtinuit.*

Inde constat ,
illorum Nominū, veram in te fieri reuolutionem.

Stellas illas, an soles Polonos, ab imo reuocas
Hæmisphærio. quibus exponendis; cùm
strictior charta non sufficiat, alibi compensabit.

Agit iterum Zamoscana Sphæra.

eoq; fortius; quò tardius ad pristinam redit stationem,
Stabit proinde tam tardæ reuolutionis influxus,

Florebunt diu Vestra Nomina;

quæ, quò Maiora; eò plures spectatores habitura:
quò illustriora; eò melius, lumine per gentes conspicua.

Digna certè, quibus totus assurgat Orbis;

nam quidpiam speciale à Diis habent:

Quibus unà Tecum Illustrissime Domine.

ex voto Academico,

Supremus rerum annuat Ordinaton.

VOTIVVS APOLLINIS

Zamoscani plausus.

CInctus augustâ viridiq; lauru
Augur, & vatun sacra mens Apollo,
Ad Tuum, mitto mea vota, plausum
Ex Helicone.

Te cano,

Te cano, vates, scius & futuri,
Vera stirps ac spes generis vetusti,
Clare ZAMOYSKI, rediuiua MAGNI
Vita IOANNIS.

Quando felici pede iam subintras,
Hunc locum Nostris placidum Camænis,
Occupas nec non Tibi destinatam,

Vir bone sedem;

Pulchra iam rursus Lechico Penati,
Et meis tandem rediisse Musis,
Indoles in Te pretii præalti,

Tempora spondet!

Sentiet, dico, breuiore lustro,
Sorte deiectus grauibus malisue,
A Tuo terno iaculo, leuamen

Sarmata tristis.

MAGNVS vt quondã Domitor IOANNES
Gentium vixit, Tua dextra fortis
Tot feras Gentes Tritaui potentis

Vincat ad instar.

Iam Getæ diri trepidet pharetra,
Excidant arcus, fugiant Caballi;

B3

Rursus

Rurfus exurgunt SARIANA quando

Spicula trina,

Impius quodsi Machomet furorem,

Amplius fundet patrias in oras;

Terga det Victus, metuat Tuumq;

Nomen & omen.

Terga det victus, violentiore

Quisquis hanc Sedem Tibi dedicatam,

Impetu tanget: maneas in ista

Urbe beatus.

Vtq, Te longo celebremus æuo,

Longius vitam pia fata donent.

Virue Patronus, Pater, atq; Nostrum

Dilige cætum.

Te nihil maius meliusue Musis,

Magna donauit soboles Tonantis,

Charius quidquam nec ego putarem

Augur Apollo.

Diliges credo charitum coronam,

Et Serenabis generi Togato,

Sicq; Maiorum reuocabis omne

Tempus ad vnguem,

Hinc

Hinc colet dictus Tua gesta cætus,
Ibit in laudes, genus atq; formam
Posteris mittet, calamoq; docto
Facta notabit.

Iamq; Te cultu venerantur alto:
In novos surgit pia turba plausus:
Iam studet quo Te decorare possit
Tota Palæstra.

Grande Tu nobis iubar affuturum,
Et decus voto meliore spondes.
Fama nec paruos Tibi pollicetur
Laudis honores.

Namq; Maiorum cupis æmulari
Facta, Gradiui studio, Togâq; :
Sic breui magnum capies honorem,
Nomen & altum.

Ergo iam felix Dominator esto,
Floreas nobis, patriæ simulq; :
Inclytæ Gentisue Tuæ decorem
Redde perennem.

Viue ZAMOSCÆ columen Mineruæ;
Tot Tibi semper bona liberali

Deflu-

Defluant caelo : quot habet fluentis
Littus arenas.

Nulla Te Sortis quatiat procella,
Fata nec quando subeas iniqua,
Sed Tuis rebus benedicat ipsum

Numen ab alto.

III. 1. 57

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027308

